

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2014 r. poz. 1446, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 10 dodaje się art. 10a w brzmieniu:

„Art. 10a. 1. Od dnia wszczęcia postępowania w sprawie wpisu zabytku do rejestru do dnia, w którym decyzja w tej sprawie stanie się ostateczna, przy zabytku, którego dotyczy postępowanie, zabrania się prowadzenia prac konserwatorskich, restauratorskich, robót budowlanych i podejmowania innych działań, które mogłyby prowadzić do naruszenia substancji lub zmiany wyglądu zabytku.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do zabytku służącego obronności i bezpieczeństwu państwa.”;

2) po art. 14a dodaje się art. 14aa w brzmieniu:

„Art. 14aa. 1. Od dnia wszczęcia postępowania w sprawie wpisu zabytku na Listę Skarbów Dziedzictwa do dnia, w którym decyzja w tej sprawie stanie się ostateczna, przy zabytku, którego dotyczy postępowanie, zabrania się prowadzenia prac konserwatorskich i restauratorskich oraz podejmowania innych działań, które mogłyby prowadzić do naruszenia substancji lub zmiany wyglądu zabytku.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do zabytku:

- 1) wpisanego do rejestru;
- 2) wpisanego do inwentarza muzeum;
- 3) wchodzącego w skład narodowego zasobu bibliotecznego.”;

3) w art. 31 w ust. 3 wyrazy „o których mowa w ust. 1” zastępuje się wyrazami „o których mowa w ust. 1a”;

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne, ustawę z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami oraz ustawę z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 397, 774 i 1505, z 2016 r. poz. 1330, 1887 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 60.

4) w art. 36 w ust. 1 pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) podejmowanie innych działań, które mogłyby prowadzić do naruszenia substancji lub zmiany wyglądu zabytku wpisanego do rejestru, w tym usuwanie drzew lub krzewów z nieruchomości, za wyjątkiem przypadków prowadzenia akcji ratowniczej przez jednostki ochrony przeciwpożarowej lub inne właściwe służby ustawowo powołane do niesienia pomocy osobom w stanie nagłego zagrożenia życia lub zdrowia;”;

5) w art. 46 uchyla się ust. 4;

6) po art. 47 dodaje się art. 47a w brzmieniu:

„Art. 47a. 1. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego po zasięgnięciu opinii Głównej Komisji Konserwatorskiej może z urzędu uchylić lub zmienić pozwolenie, o którym mowa w art. 36 ust. 1, jeżeli realizacja działań określonych w tym pozwoleniu spowodowałaby:

- 1) uszczerbek dla wartości zabytku lub
- 2) uszkodzenie lub zniszczenie zabytku, lub
- 3) niewłaściwe korzystanie z zabytku.

2. Postępowanie w sprawie uchylenia lub zmiany pozwolenia nie może być wszczęte po upływie 2 lat od dnia, w którym pozwolenie stało się ostateczne.

3. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego może wstrzymać wykonanie pozwolenia, jeżeli zachodzi prawdopodobieństwo uchylenia lub zmiany tego pozwolenia.

4. Postanowienie o wstrzymaniu wykonania pozwolenia wygasa po upływie 3 miesięcy od dnia jego doręczenia, jeżeli w tym terminie minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego nie wyda decyzji o uchyleniu lub zmianie pozwolenia, o którym mowa w art. 36 ust. 1.”;

7) w art. 90:

a) w ust. 2 po pkt 7 dodaje się pkt 7a i 7b w brzmieniu:

„7a) koordynowanie działalności wojewódzkich konserwatorów zabytków;

7b) kontrolowanie działalności wojewódzkich konserwatorów zabytków na zasadach określonych w ustawie z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej (Dz. U. poz. 1092);”;

b) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. W ramach koordynowania działalności wojewódzkich konserwatorów zabytków Generalny Konserwator Zabytków może ustalać ogólne kierunki ich działania, wydawać instrukcje i wytyczne określające sposób ich postępowania oraz żądać od nich sprawozdań z działalności.

4. Instrukcje i wytyczne, o których mowa w ust. 3, nie mogą dotyczyć rozstrzygnięć co do istoty sprawy załatwianej w drodze decyzji administracyjnej.”;

8) w art. 91:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wojewódzkiego konserwatora zabytków powołuje wojewoda, na wniosek Generalnego Konserwatora Zabytków wskazujący kandydata na to stanowisko.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Wojewódzkiego konserwatora zabytków odwołuje wojewoda na wniosek Generalnego Konserwatora Zabytków albo za jego zgodą.”,

c) w ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe.”,

d) w ust. 4 pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) współpraca w sprawach ochrony zabytków z innymi organami administracji publicznej i podmiotami prowadzącymi działalność pożytku publicznego, o których mowa w art. 3 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2016 r. poz. 1817 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 60).”;

9) w art. 92 po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Kierownika delegatury wojewódzkiego urzędu ochrony zabytków powołuje i odwołuje wojewódzki konserwator zabytków na wniosek Generalnego Konserwatora Zabytków albo za jego zgodą.”;

10) w art. 96:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wojewoda, na wniosek wojewódzkiego konserwatora zabytków, może powierzyć, w drodze porozumienia, prowadzenie niektórych spraw z zakresu swojej właściwości, w tym wydawanie decyzji administracyjnych, gminom,

powiatom, związkom gmin, związkom powiatów, związkom powiatowo-gminnym albo związkom metropolitalnym, położonym na terenie województwa.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Dla prowadzenia spraw, o których mowa w ust. 2, gmina, powiat, związek gmin, związek powiatów, związek powiatowo-gminny albo związek metropolitalny ustanawia wyodrębnione stanowisko, odpowiednio gminnego (miejskiego) konserwatora zabytków, powiatowego konserwatora zabytków, powiatowo-gminnego konserwatora zabytków albo metropolitalnego konserwatora zabytków.

2b. Gminnym (miejskim) konserwatorem zabytków, powiatowym konserwatorem zabytków, powiatowo-gminnym konserwatorem zabytków albo metropolitalnym konserwatorem zabytków może zostać osoba, która spełnia warunki określone w art. 91 ust. 2.”;

11) w art. 97 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Członków Rady Ochrony Zabytków w liczbie od 10 do 20 powołuje na okres 5 lat spośród osób posiadających wybitne osiągnięcia i zasługi w ochronie zabytków lub w opiece nad zabytkami i odwołuje minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.”;

12) w art. 98 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Członków Głównej Komisji Konserwatorskiej w liczbie od 10 do 15 powołuje na okres 5 lat spośród specjalistów w określonych dziedzinach ochrony zabytków i opieki nad zabytkami i odwołuje Generalny Konserwator Zabytków.”;

13) w art. 99 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. W skład Wojewódzkiej Rady Ochrony Zabytków wchodzi od 5 do 10 członków, powoływanych na okres 5 lat spośród specjalistów w określonych dziedzinach ochrony zabytków i opieki nad zabytkami i odwoływanych przez wojewódzkiego konserwatora zabytków, po uzyskaniu pozytywnej opinii Generalnego Konserwatora Zabytków.

3. Wojewódzka Rada Ochrony Zabytków działa na podstawie regulaminu nadanego, w drodze zarządzenia, przez wojewódzkiego konserwatora zabytków, po uzyskaniu pozytywnej opinii Generalnego Konserwatora Zabytków.”;

14) w art. 100 dodaje się ust. 4–7 w brzmieniu:

„4. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego prowadzi listę rzeczoznawców, w celu ich ewidencjonowania.

5. Lista rzeczoznawców zawiera dane osób nią objętych:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) stopnie i tytuły naukowe;
- 3) dziedzinę opieki nad zabytkami, w której nadano uprawnienia.

6. Dane zgromadzone na liście rzeczoznawców udostępnia się podmiotom, o których mowa w ust. 2, o ile są one niezbędne do realizacji ich ustawowych zadań, a innym podmiotom i osobom, za zgodą osoby, której dotyczą.

7. Dane osoby, której uprawnienia rzeczoznawcy wygasły, usuwa się z listy rzeczoznawców.”;

15) w art. 101 uchyla się ust. 3;

16) w art. 108 w ust. 1 wyrazy „3 miesiące do lat 5” zastępuje się wyrazami „6 miesięcy do lat 8.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2016 r. poz. 1629 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 60) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 20 w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) informację o wpisaniu do rejestru zabytków oraz informację o wszczęciu postępowania w tej sprawie;”;

2) w art. 23 w ust. 3 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) zawiadomienie o wszczęciu postępowania w sprawie wpisania zabytku nieruchomego do rejestru zabytków.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2016 r. poz. 2147 i 2260) w art. 13 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Sprzedaż, zamiana, darowizna lub dzierżawa nieruchomości stanowiących własność Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego będących cmentarzami ujętymi w wojewódzkiej ewidencji zabytków, a także wnoszenie tych nieruchomości jako wkładów niepieniężnych (aportów) do spółek wymaga pozwolenia wojewódzkiego konserwatora zabytków.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2016 r. poz. 2134, 2249 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 60 i 132) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 83:
 - a) w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazach „z terenu nieruchomości” dodaje się wyrazy „niewpisanej do rejestru zabytków”,
 - b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Usunięcie drzewa lub krzewu z terenu nieruchomości lub jej części wpisanej do rejestru zabytków, może nastąpić po uzyskaniu pozwolenia wojewódzkiego konserwatora zabytków wydanego na podstawie art. 36 ust. 1 pkt 11 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.”;
- 2) w art. 83a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zezwolenie na usunięcie drzewa lub krzewu z terenu nieruchomości wydaje wójt, burmistrz albo prezydent miasta.”.

Art. 5. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy:

- 1) wojewódzcy konserwatorzy zabytków powołani na podstawie przepisów dotychczasowych stają się wojewódzkimi konserwatorami zabytków w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą;
- 2) kierownicy delegatur wojewódzkich urzędów ochrony zabytków zatrudnieni na podstawie przepisów dotychczasowych stają się kierownikami delegatur wojewódzkich urzędów ochrony zabytków w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą;
- 3) stosunek pracy osoby zatrudnionej w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy na stanowisku kierownika delegatury wojewódzkiego urzędu ochrony zabytków przekształca się w stosunek pracy na podstawie powołania.

Art. 6. Osobie zatrudnionej w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy na stanowisku kierownika delegatury wojewódzkiego urzędu ochrony zabytków w przypadku odwołania ze stanowiska na podstawie art. 92 ust. 5a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wojewódzki konserwator zabytków wyznacza stanowisko pracy co najmniej równorzędne pod względem płacowym ze stanowiskiem kierownika delegatury wojewódzkiego urzędu ochrony zabytków oraz zgodne z jego kwalifikacjami i przygotowaniem zawodowym.

Art. 7. 1. Członkowie Rady Ochrony Zabytków powołani przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, pełnią swoje funkcje do końca kadencji, na jaką zostali powołani.

2. Członkowie Głównej Komisji Konserwatorskiej powołani przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, pełnią swoje funkcje do końca okresu, na jaki zostali powołani.

3. Członkowie Wojewódzkiej Rady Ochrony Zabytków powołani przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, pełnią swoje funkcje do końca kadencji, na jaką zostali powołani.

4. Dotychczasowe regulaminy Wojewódzkich Rad Ochrony Zabytków nadane na podstawie art. 99 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, zachowują moc do dnia wejścia w życie regulaminów Wojewódzkich Rad Ochrony Zabytków nadanych na podstawie art. 99 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż do dnia 1 lipca 2017 r.

Art. 8. 1. W latach 2017–2026 maksymalny limit wydatków budżetu państwa będący skutkiem finansowym niniejszej ustawy wynosi 7,28 mln zł, z tym że w:

- 1) 2017 r. – 0,67 mln zł;
- 2) 2018 r. – 0,67 mln zł;
- 3) 2019 r. – 0,68 mln zł;
- 4) 2020 r. – 0,70 mln zł;
- 5) 2021 r. – 0,71 mln zł;
- 6) 2022 r. – 0,73 mln zł;
- 7) 2023 r. – 0,75 mln zł;
- 8) 2024 r. – 0,77 mln zł;
- 9) 2025 r. – 0,79 mln zł;
- 10) 2026 r. – 0,81 mln zł.

2. W przypadku zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, zostaną zastosowane mechanizmy korygujące, polegające na ograniczeniu kosztów utrzymania urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, w szczególności zakupu towarów i usług.

3. Organem monitorującym wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, oraz odpowiedzialnym za wdrożenie mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 2, jest minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.

Art. 9. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 2, który wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Projektowana ustawa jest nowelizacją ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2014 r. poz. 1446, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o ochronie zabytków”, ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2016 r. poz. 1629, z późn. zm.), ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2016 r. poz. 2147 i 2260) oraz ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2016 r. poz. 2134, z późn. zm.). Celem regulacji jest zoptymalizowanie instytucjonalnych podstaw realizacji polityki państwa w obszarze ochrony zabytków określonej w Krajowym Programie Ochrony Zabytków i Opieki nad Zabytkami (KPOZiOZ) przyjętym uchwałą nr 125/2014 Rady Ministrów z dnia 24 czerwca 2014 r. w sprawie „Krajowego programu ochrony zabytków i opieki nad zabytkami” przez zwiększenie kompetencji Generalnego Konserwatora Zabytków w zakresie kształtowania obsady personalnej terenowych organów ochrony zabytków oraz rozszerzenie środków nadzoru i koordynacji przysługujących naczelnemu organowi ochrony zabytków w stosunku do organów, dla których jest organem nadrzędnym. Zapewni to jednolite wykonywanie polityki administracyjnej określonej w KPOZiOZ oraz zbieżność rozstrzygnięć organów. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, w imieniu którego zadania i kompetencje wykonuje Generalny Konserwator Zabytków, ponosi indywidualną odpowiedzialność polityczną przed Sejmem za stan spraw w dziedzinie ochrony zabytków, tymczasem rzeczywiste środki oddziaływania ministra w tej sferze są niedostateczne. Przyznanie ministrowi właściwemu do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego środków oddziaływania na wojewódzkich konserwatorów zabytków odpowiada treści art. 147 ust. 1 *in princ.* Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie z którym minister kieruje działem administracji. Wojewódzcy konserwatorzy zabytków funkcjonują w układzie podwójnego podporządkowania: pionowego (hierarchicznego) oraz poziomego wynikającego z zasady zespolenia i zwierzchnictwa wojewody nad organami administracji zespolonej. Z podwójnym systemem podporządkowania wiąże się podwójny system środków oddziaływania, przy czym w obecnym stanie prawnym węzeł organizacyjny łączący wojewódzkich konserwatorów zabytków z wojewodami jest silniejszy od relacji zachodzącej w układzie pionowym z Generalnym Konserwatorem Zabytków.

Celem projektu jest także wprowadzenie powołania jako podstawy nawiązania stosunku pracy z kierownikami delegatur wojewódzkich urzędów ochrony zabytków, z uwagi na przypisany im ustawowo zakres obowiązków i umiejscowienie organizacyjne. Kierownicy delegatur są organami administracji publicznej w znaczeniu funkcjonalnym, wydającymi decyzje administracyjne.

Celem projektowanej ustawy jest ponadto udzielenie tymczasowej ochrony zabytkom nieruchomym w toku postępowania o wpis do rejestru zabytków. Regulacja ma na celu wyeliminowanie stosunkowo częstych sytuacji, gdy po wszczęciu postępowania w sprawie wpisania zabytku do rejestru właściciel tego zabytku dokonuje jego zniszczenia, czym udaremnia cel postępowania.

W dodawanym art. 10a ustawy o ochronie zabytków zastrzeżono, że od dnia wszczęcia postępowania w sprawie wpisu zabytku do rejestru do dnia, w którym decyzja w tej sprawie stanie się ostateczna, przy zabytku, którego dotyczy postępowanie, zabrania się prowadzenia prac konserwatorskich, restauratorskich, robót budowlanych i podejmowania innych działań, które mogłyby prowadzić do naruszenia substancji lub zmiany wyglądu zabytku. W obecnym stanie prawnym organy ochrony zabytków nie mają do dyspozycji skutecznego instrumentu, którym mogłyby zapobiegać niszczeniu zabytków, w stosunku do których zostało wszczęte postępowanie o wpis do rejestru zabytków. Wyższość proponowanego rozwiązania od decyzji o wstrzymaniu prac konserwatorskich, restauratorskich lub robót budowlanych przy zabytku niewpisanym do rejestru zabytków, wydawanej na podstawie art. 46 ust. 1 ustawy o ochronie zabytków, jest jego automatyzm i bezwarunkowość oraz brak konieczności podejmowania przez wojewódzkiego konserwatora zabytków czasochłonnych czynności postępowania administracyjnego. Analogiczne rozwiązanie zastosowano w dodawanym art. 14aa w odniesieniu do postępowania o wpis na Listę Skarbów Dziedzictwa, z tym że zakaz nie będzie dotyczył zabytków wpisanych do rejestru zabytków, wpisanych do inwentarza muzeum albo wchodzących w skład narodowego zasobu bibliotecznego. Przepis nie będzie miał zastosowania do zabytku służącego obronności i bezpieczeństwu państwa.

W art. 31 w ust. 3 ustawy o ochronie zabytków skorygowano wadliwe odesłanie do ust. 1, który utracił moc.

W art. 36 ust. 1 ustawy o ochronie zabytków zmieniony został pkt 11, w którym doprecyzowano, że działaniem wymagającym pozwolenia wojewódzkiego konserwatora zabytków jest usunięcie drzewa lub krzewu z terenu nieruchomości wpisanej do rejestru zabytków, za wyjątkiem przypadków prowadzenia akcji ratowniczej przez jednostki ochrony przeciwpożarowej lub inne właściwe służby ustawowo powołane do niesienia pomocy osobom w stanie nagłego zagrożenia życia lub zdrowia.

W art. 46 ustawy o ochronie zabytków uchyla się ust. 4, który stanowi, że prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytku wstrzymane decyzją o ich wstrzymaniu przy zabytku niewpisanym do rejestru zabytków albo na Listę Skarbów Dziedzictwa mogą być podjęte, jeżeli w terminie 2 miesięcy od dnia doręczenia tej decyzji, odpowiednio wojewódzki konserwator zabytków nie wpisze tego zabytku do rejestru zabytków albo minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego nie wpisze tego zabytku na Listę Skarbów Dziedzictwa. Ponieważ ochronę zabytków w toku postępowania w sprawie ich wpisania na Listę Skarbów Dziedzictwa albo do rejestru zabytków kształtować będą zakazy określone w dodawanych art. 10a i art. 14aa, przepis ust. 4 w art. 46 staje się zbędny.

W dodawanym w ustawie o ochronie zabytków art. 47a Generalny Konserwator Zabytków otrzyma kompetencje do wzruszania (uchylania lub zmieniania) ostatecznych pozwoleń wydawanych na podstawie art. 36 ustawy o ochronie zabytków. Środek będzie miał charakter nadzwyczajny i będzie uruchamiany jedynie z urzędu. Podstawą zastosowania tego środka będzie wadliwość pozwolenia polegająca na otwarciu drogi do realizacji działań, które spowodowałyby uszczerbek dla wartości zabytku lub uszkodzenie, lub zniszczenie zabytku, lub niewłaściwe korzystanie z zabytku. Projektowany przepis wprowadza pozakodeksową podstawę uchylenia lub zmiany decyzji, co znajduje umocowanie w treści art. 163 Kodeksu postępowania administracyjnego, który stanowi, że „organ administracji publicznej może uchylić lub zmienić decyzję, na mocy której strona nabyła prawo, także w innych przypadkach oraz na innych zasadach niż określone w niniejszym rozdziale, o ile przewidują to przepisy szczególnie”. Postępowanie w sprawie uchylenia lub zmiany pozwolenia nie może być wszczęte po upływie 2 lat od dnia, w którym pozwolenie stało się ostateczne. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego może wstrzymać wykonanie pozwolenia, jeżeli zachodzi prawdopodobieństwo uchylenia lub zmiany tego

pozwolenia, przy czym postanowienie o wstrzymaniu wykonania pozwolenia wygasa po upływie 3 miesięcy od dnia jego doręczenia, jeżeli w tym terminie minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego nie wyda decyzji o uchyleniu lub zmianie pozwolenia, o którym mowa w art. 36 ust. 1. Możliwość wzruszenia ostatecznych pozwoleń stanowić będzie usprawiedliwiony wyjątek od zasady trwałości decyzji administracyjnych. Pozostawienie w obrocie prawnym pozwoleń konserwatorskich dotkniętych poważnymi wadami merytorycznymi jest nie do pogodzenia z interesem ochrony zabytków.

W zmienianym art. 90 ust. 2 ustawy o ochronie zabytków wyznaczającym zakres zadań wykonywanych przez Generalnego Konserwatora Zabytków dodano koordynowanie i kontrolowanie działalności wojewódzkich konserwatorów zabytków oraz ustalanie ogólnych kierunków działania wojewódzkich konserwatorów zabytków i wydawanie instrukcji i wytycznych określających sposób ich postępowania oraz żądanie od nich sprawozdań z działalności. Projektowane regulacje wzmacniają kompetencje Generalnego Konserwatora Zabytków w stosunku do organów terenowych. W dodawanym w art. 90 ust. 3 wskazano, że w ramach koordynowania działalności wojewódzkich konserwatorów zabytków Generalny Konserwator Zabytków może ustalać ogólne kierunki ich działania, wydawać instrukcje i wytyczne określające sposób ich postępowania oraz żądać od nich sprawozdań z działalności. Z kolei w dodawanym w art. 90 ust. 4 ustalono, że instrukcje i wytyczne nie mogą dotyczyć rozstrzygnięć co do istoty sprawy załatwianej w drodze decyzji administracyjnej.

W zmienianym art. 91 ust. 1 ustawy o ochronie zabytków ustalono, że wojewódzkiego konserwatora zabytków powołuje wojewoda na wniosek Generalnego Konserwatora Zabytków wskazujący kandydata na to stanowisko. Stosownie zaś do treści dodawanego w art. 91 ust. 1a wojewódzki konserwator zabytków będzie odwoływany przez wojewodę na wniosek Generalnego Konserwatora Zabytków albo za jego zgodą. Projektowany przepis wzmacnia współuczestnictwo Generalnego Konserwatora Zabytków w procedurze powoływania i odwoływania wojewódzkich konserwatorów zabytków. Obecnie wojewódzkiego konserwatora zabytków powołuje i odwołuje wojewoda, za zgodą Generalnego Konserwatora Zabytków. Projektowana regulacja przyznaje prawo inicjowania zmian w zakresie obsady personalnej stanowisk wojewódzkich konserwatorów zabytków wraz z uprawnieniem do wskazywania kandydatów na tę funkcję. Sam akt powołania zgodnie z zasadą zespolenia osobowego

wojewódzkich konserwatorów zabytków z terenowym organem właściwości ogólnej wykonywany będzie przez wojewodę.

W zmienianym art. 91 w ust. 4 pkt 9 ustawy o ochronie zabytków doprecyzowano treść zadania wojewódzkich konserwatorów zabytków w zakresie współpracy z innymi podmiotami w sprawach ochrony zabytków. Zaakcentowano konieczność współpracy z organami samorządu terytorialnego oraz organizacjami pozarządowymi.

W dodawanym w art. 92 ust. 5a ustawy o ochronie zabytków ustalono, że kierownika delegatury wojewódzkiego urzędu ochrony zabytków będzie powoływać i odwoływać wojewódzki konserwator zabytków na wniosek Generalnego Konserwatora Zabytków albo za jego zgodą. Obecnie stosunek pracy kierownika delegatury wojewódzkiego urzędu ochrony zabytków powstaje na podstawie umowy o pracę.

W art. 96 ust. 2 doprecyzowano kwestię porozumień administracyjnych o przekazaniu do prowadzenia jednostkom samorządu terytorialnego spraw z zakresu właściwości wojewódzkich konserwatorów zabytków. W przepisie uwzględniono, że od dnia 1 stycznia 2016 r. możliwe jest tworzenie związków metropolitalnych. Związki tego rodzaju, podobnie jak jednostki samorządu terytorialnego i ich związki, będą mogły na zasadzie porozumienia wykonywać kompetencje wojewódzkich konserwatorów zabytków.

W dodawanym do art. 96 ustawy o ochronie zabytków ust. 2a sformułowano obowiązek utworzenia w strukturze administracyjnej samorządu stanowiska gminnego (miejskiego) albo powiatowego konserwatora zabytków w przypadku, gdy jednostka samorządu terytorialnego zawarła porozumienie w sprawie prowadzenia niektórych spraw z zakresu wojewódzkiego konserwatora zabytków. Obecnie takiego wymogu nie ma, co przekłada się na niską jakość wykonywania przyjętych zadań przez niektóre samorzady.

W zmienianym art. 97 ust. 3 ustawy o ochronie zabytków wydłużono kadencję członków Rady Ochrony Zabytków z 4 do 5 lat.

W zmienianym art. 98 ust. 3 ustawy o ochronie zabytków wprowadzono zasadę kadencyjności Głównej Komisji Konserwatorskiej (5 lat) oraz określono liczbę jej członków. Obecnie kwestie te są uregulowane aktem prawa wewnętrznego – zarządzeniem nr 2 Ministra Kultury z dnia 15 stycznia 2004 r. w sprawie nadania regulaminu Głównej Komisji Konserwatorskiej.

W zmienianym art. 99 ust. 2 ustawy o ochronie zabytków wydłużono kadencję Wojewódzkich Rad Ochrony Zabytków z 4 do 5 lat i umocowano do powoływania ich członków wojewódzkiego konserwatora zabytków, po uzyskaniu pozytywnej opinii Generalnego Konserwatora Zabytków. W ust. 3 tego przepisu zmieniono organ nadający regulamin Wojewódzkiej Radzie Ochrony Zabytków z wojewody na wojewódzkiego konserwatora zabytków.

W zmienianym art. 100 ustawy o ochronie zabytków doprecyzowano kwestie związane z prowadzeniem listy rzeczoznawców. Określono zakres gromadzonych danych osobowych dotyczących rzeczoznawców, zasady udostępniania tych danych oraz okres ich przechowywania. Regulacja ma na celu dostosowanie przepisu do wymogów art. 26 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 922).

W zmienionym art. 108 ust. 1 ustawy o ochronie zabytków podwyższono ustawowy wymiar kary pozbawiania wolności za umyślne przestępstwo zniszczenia lub uszkodzenia zabytku.

W art. 2 projektu ustawy zmieniono art. 20 i art. 23 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne w celu objęcia ewidencją gruntów i budynków informacji o wszczęciu postępowania w sprawie wpisu zabytku nieruchomego do rejestru zabytków.

W art. 3 projektu ustawy dodano ust. 5 w art. 13 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami. Przepis wprowadza wymóg uzyskania pozwolenia wojewódzkiego konserwatora zabytków na rozporządzenie nieruchomością stanowiącą zabytkowy cmentarz będący własnością Skarbu Państwa albo jednostki samorządu terytorialnego. Przeniesienie własności albo posiadania cmentarza wiąże się zazwyczaj z zamiarem nabywcy zmiany sposobu zagospodarowania albo przeznaczenia tego gruntu. W przypadku gdy zmiana sposobu zagospodarowania albo przeznaczenia cmentarza okazałaby się niedopuszczalna ze względów konserwatorskich, organ ochrony zabytków wydawać będzie decyzję odmowną. Celem projektowanej zmiany jest wyeliminowanie na przyszłość stanów faktycznych, analogicznych do tego, który był przedmiotem orzeczenia Europejskiego Trybunału Praw Człowieka z dnia 29 marca 2011 r. (wniosek nr 33949/05) *Potomska i Potomski przeciwko Polsce*.

W art. 4 projektowanej ustawy zmieniono przepisy art. 83 oraz art. 83a ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody regulujące wydawanie zezwoleń na usunięcie drzew lub krzewów z nieruchomości.

Przedmiotowe zmiany spowodują uproszczenie procedury przez wyeliminowanie konieczności wydawania podwójnych pozwoleń przez ten sam organ, tj. wojewódzkiego konserwatora zabytków, na usunięcie drzewa lub krzewu z terenu nieruchomości wpisanej do rejestru zabytków. Zgodnie z zaproponowaną zmianą wojewódzki konserwator zabytków będzie wydawał jedno pozwolenie na podstawie ustawy o ochronie zabytków. Powyższe przepisy jednoznacznie rozstrzygają, że wymogiem uzyskania pozwolenia wojewódzkiego konserwatora zabytków objęte jest każde usunięcie drzewa lub krzewu z terenu nieruchomości wpisanej do rejestru zabytków.

Usunięcie drzewa lub krzewu z terenu parku, ogrodu, cmentarza albo innej formy zaprojektowanej zieleni wpisanej do rejestru zabytków, w świetle przepisów ustawy o ochronie zabytków, w zależności od okoliczności, stanowi element prac konserwatorskich przy tym zabytku bądź kwalifikuje się jako podejmowanie innych działań, które mogłyby prowadzić do naruszenia substancji lub zmiany wyglądu zabytku wpisanego do rejestru. W obu przypadkach usunięcie drzewa lub krzewu wymaga pozwolenia wojewódzkiego konserwatora zabytków wydanego na podstawie art. 36 ust. 1 pkt 1 albo 11 ustawy o ochronie zabytków. Z kolei w oparciu o przepisy ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody wojewódzki konserwator zabytków wydaje zezwolenia na usunięcie drzewa lub krzewu z terenu nieruchomości wpisanej do rejestru zabytków. Osiągnięcie spójności pomiędzy obiema ustawami wymagało jednoznacznego rozstrzygnięcia, że spełnienie wymogu w zakresie uzyskania zezwolenia na wycięcie drzewa lub krzewu na podstawie przepisów ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody albo zwolnienie z obowiązku uzyskania tego zezwolenia nie zwalnia z obowiązku uzyskania pozwolenia wojewódzkiego konserwatora zabytków wydanego na podstawie art. 36 ust. 1 pkt 1 albo pkt 11 ustawy o ochronie zabytków.

W art. 5 i art. 6 projektowanej ustawy rozstrzygnięto kwestie wpływu nowych przepisów na osoby piastujące w dniu wejścia w życie projektowanej ustawy funkcje

wojewódzkich konserwatorów zabytków oraz kierowników delegatur wojewódzkich konserwatorów zabytków.

Art. 7 projektowanej ustawy rozstrzyga o rozpoczętych kadencjach organów opiniodawczo-doradczych, których sposób obsady zmieni się na skutek wejścia w życie projektowanych przepisów.

W art. 8 projektowanej ustawy określono maksymalne limity wydatków budżetu państwa oraz mechanizmy korygujące na wypadek zagrożenia przekroczeniem poszczególnych kwot.

Projektowana ustawa nie jest objęta prawem Unii Europejskiej.

Regulacje zawarte w projektowanej ustawie nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), zatem nie podlega ona notyfikacji.

Projektowana ustawa nie wymaga przedstawienia organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projektowana ustawa została udostępniona w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Jednocześnie należy wskazać, że nie ma możliwości podjęcia alternatywnych w stosunku do projektowanej ustawy środków umożliwiających osiągnięcie zamierzonego celu.

<p>Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami oraz niektórych innych ustaw</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Magdalena Gawin Podsekretarz Stanu w MKiDN, Generalny Konserwator Zabytków</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Ewa Bortkiewicz – Dyrektor Departamentu Ochrony Zabytków MKiDN doz@mkidn.gov.pl Łukasz Czwojda – radca prawny w Departamencie Ochrony Zabytków MKiDN (22) 55-15-764</p>	<p>Data sporządzenia 03.03.2017 r.</p> <p>Źródło: Inicjatywa własna Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego</p> <p>Nr w wykazie prac UD20</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Celem regulacji jest zoptymalizowanie instytucjonalnych podstaw realizacji polityki państwa w obszarze ochrony zabytków określonej w Krajowym Programie Ochrony Zabytków i Opieki nad Zabytkami (KPOZiOnZ), przyjętym uchwałą nr 125/2014 Rady Ministrów z dnia 24 czerwca 2014 r. w sprawie „Krajowego programu ochrony zabytków i opieki nad zabytkami”, przez wyposażenie organu nadzoru Generalnego Konserwatora Zabytków w odpowiednio silne i szerokie środki oddziaływania na organy terenowe – wojewódzkich konserwatorów zabytków, przy utrzymaniu dotychczasowego modelu zwierzchnictwa wojewody nad wojewódzkimi konserwatorami zabytków.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rozwiązanie polega na wprowadzeniu mechanizmów, które zapewnią Generalnemu Konserwatorowi Zabytków decydujący wpływ na obsadę stanowisk wojewódzkich konserwatorów zabytków oraz kierowników delegatur wojewódzkich urzędów ochrony zabytków. Wzmocnione zostaną także środki oddziaływania Generalnego Konserwatora Zabytków na wojewódzkich konserwatorów zabytków.

S – rozwiązanie służy poprawie efektywności działania wojewódzkich służb konserwatorskich

M – efekty zmiany mierzone będą: 1) spadkiem spraw w II instancji (podlegających zaskarżeniu), 2) zwiększeniem liczby spraw załatwianych na szczeblu I instancji, skróceniem czasu oczekiwania na decyzje administracyjne (mierniki nawiązują do celów określonych w KPOZiOnZ)

A – wartości mierników są realnie osiągalne w okresie 2–3 lat, tj. ram czasowych KPOZiOnZ

R – rozwiązanie adekwatne do zidentyfikowanych potrzeb społecznych, akceptowalne społecznie, prowadzi do eliminacji zatorów decyzyjnych w administracji będących źródłem niezadowolenia

T – efekt poprawy sprawności służb będzie uzyskany w ciągu 1 roku obowiązywania ustawy, zgodnie z celami sformułowanymi w KPOZiOnZ

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

W celu przeprowadzenia analizy porównawczej zebrano dane dotyczące 4 krajów członkowskich Unii Europejskiej, (niebędących królestwami), w których administrowanie ochroną zabytków z uwagi na ich bogactwo jest przedmiotem szczególnej troski ze strony administracji państwowej.

Francja. Ochrona dóbr kultury na szczeblu regionów sprawowana jest przez Regionalne Dyrekcje ds. Kultury (*Direction régionale des Affaires culturelles*), które są terenowymi służbami Ministerstwa Kultury podlegającymi bezpośrednio prefektom regionów, będącym reprezentantami rządu w terenie. Na szczeblu departamentów funkcjonują Wydziały Terytorialne Architektury i Dziedzictwa (*services territoriaux de l'architecture et du patrimoine*) podległe prefektom departamentów. [§ 1 *Décret n° 2010-633 du 8 juin 2010 relatif à l'organisation et aux missions des directions régionales des affaires culturelles*;

Herein System: <http://www.herein-system.eu>

Włochy. Ochrona dóbr kultury na szczeblu regionów sprawowana jest przez superintendentów (soprintendenze) – terenowe organy Ministerstwa Dóbr Kultury, Działalności Kulturalnej i Turystyki, działające w ramach Regionalnych Dyrekcji do spraw Dziedzictwa Kulturowego i Krajobrazu [*Decreto Legislativo 22 gennaio 2004, n. 42 "Codice dei beni culturali e del paesaggio"*]

Herein System: <http://www.herein-system.eu>

Czechy. Ochrona dóbr kultury na szczeblu terytorialnym sprawowana jest przez urzędy krajów samorządowych [*Zákon o státní památkové péči § 25–24*]

Austria. W każdym kraju związkowym funkcjonuje Konserwatorat (*Landeskonservatorat*) stanowiący wydział Federalnego Urzędu ds. Zabytków (*Bundesdenkmalamt*)

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt			
Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Podmioty będące organami administracji			
Generalny Konserwator Zabytków	1	Dane własne resortu	Rozszerzenie zakresu zadań, kompetencji i odpowiedzialności. Uzyskanie skutecznych środków nadzoru i koordynacji. Zwiększenie częstotliwości kontroli WUOZ. Wzrost liczby spraw administracyjnych o ok. 250.
wojewódzcy konserwatorzy zabytków	16	Dane własne resortu	Stosowanie się do wytycznych i instrukcji Generalnego Konserwatora Zabytków
Pracownicy WUOZ i ich delegatur terenowych	750	Dane własne resortu	Poprawa efektywności Zmniejszenie liczby załatwianych spraw administracyjnych i jednocześnie wzmocnienie działań inspekcyjnych.
MKiDN - Departament Ochrony Zabytków, Departament Finansowy	1	Dane własne resortu	Zwiększenie obciążenia pracą. Zwiększenie potrzeb kadrowych. Wymagana reorganizacja
JST (samorządowi konserwatorzy zabytków działający na mocy porozumień z art. 96. ust.2 ustawy o ochronie zabytków)	65	Dane własne resortu. Aneks nr 2 do KPOZiOZ na lata 2014–17	Zmiana zasad dotyczących funkcjonowania samorządowych konserwatorów zabytków
Przedsiębiorcy			
właściciele, posiadacze i dzierżawcy zabytku nieruchomego wpisanego do rejestru	11–19 tys. / średniorocznie	Dane własne resortu na podstawie prowadzonej ewidencji spraw	Skrócenie postępowań i czasu oczekiwania na załatwienie spraw.
właściciele, posiadacze zabytku ruchomego wpisanego do rejestru	300–0,5 tys./średniorocznie	Dane własne resortu na podstawie prowadzonej ewidencji spraw	
5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji			
<p>Projekt został poddany konsultacjom publicznym w dniach od 7 do 28 kwietnia 2016 r. W ramach konsultacji publicznych o przedstawienie stanowiska dotyczącego projektu zwrócono się do następujących organizacji społecznych zrzeszających specjalistów reprezentujących dyscypliny związane z ochroną zabytków:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Stowarzyszenia Naukowego Archeologów Polskich, 2. Stowarzyszenia Konserwatorów Zabytków, 3. Towarzystwa Urbanistów Polskich, 4. Izby Architektów RP, 5. Stowarzyszenia Historyków Sztuki, 6. Towarzystwa Opieki nad Zabytkami, 7. Towarzystwa Ochrony Dziedzictwa Archeologicznego, 8. Komitetu Nauk Pra i Protohistorycznych PAN, 9. Ogólnopolskiej Rady Konserwatorów Dziel Sztuki. <p>Wyniki konsultacji zostały omówione w raporcie z konsultacji.</p>			

6. Wpływ na sektor finansów publicznych												
W ujęciu pieniężnym (kwoty w mln zł; w cenach bieżących z roku 2016; zwaloryzowanych przy pomocy wskaźnika CPI, dla którego za rok bazowy przyjęto rok 2016)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]										Łącznie (0–9)	
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9		
Dochody ogółem	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
budżet państwa	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
JST	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Wydatki ogółem	0,67	0,67	0,68	0,70	0,71	0,73	0,75	0,77	0,79	0,81	7,28	
budżet państwa	0,67	0,67	0,68	0,70	0,71	0,73	0,75	0,77	0,79	0,81	7,28	
JST	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	
Saldo ogółem	-0,67	-0,67	-0,68	-0,70	-0,71	-0,73	-0,75	-0,77	-0,79	-0,81	-7,28	
budżet państwa	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	
JST	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	
Źródła finansowania	Budżet państwa.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Oszacowanie skutków finansowych dla SFP zostało dokonane zgodnie z wymogami art. 50 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1870, z późn. zm.) z uwzględnieniem zaleceń zawartych w art. 112aa. Prognoza kwot rocznych przedstawionych w tabeli uwzględnia wartości wskaźnika CPI podane w ostatniej aktualizacji Wytycznych Ministra Finansów dotyczących stosowania jednolitych wskaźników makroekonomicznych będących podstawą oszacowania skutków finansowych projektowanych ustaw z dnia 5 października 2016 r. Szczegóły kalkulacji są przedstawione w odrębnym arkuszu kalkulacyjnym, wymienionym w pkt 13 jako załącznik do formularza. Zwiększenie wydatków budżetu państwa o kwotę 7,28 mln PLN wynika z konieczności utworzenia 6 stanowisk pracy w służbie cywilnej w Departamencie Ochrony Zabytków Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego (specjaliści i główni specjaliści – 5 stanowisk, naczelnik wydziału – 1 stanowisko. Uwzględniono także wydatki związane z wynagrodzeniem ww. pracowników. W założeniach przyjęto zryczałtowane roczne wydatki bieżące na utrzymanie stanowiska pracy w wys. 10 000 zł oraz miesięczne wynagrodzenie pracownika merytorycznego w MKiDN na poziomie 6 500 zł brutto. Powyższe kwoty zostały powiększone o tzw. pochodne od wynagrodzeń oraz dodatkowe wynagrodzenie roczne od roku 2018.</p>											

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne								

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne	☒ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy

Komentarz: Wzrost liczby spraw administracyjnych załatwianych przez Generalnego Konserwatora Zabytków o ok. 250. GKZ otrzyma kompetencje do wzruszania (uchylania lub zmieniania) ostatecznych pozwoleń wydawanych na podstawie art. 36 ustawy o ochronie zabytków.

9. Wpływ na rynek pracy

Brak wpływu.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☒ inne: kultura i ochrona dziedzictwa	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☒ informatyzacja ☐ zdrowie
---	--	--

Omówienie wpływu: Kultura i ochrona dziedzictwa: wpływ pozytywny skutkujący poprawą ochrony dziedzictwa kulturowego poprzez poprawę nadzoru ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego nad wojewódzkimi konserwatorami zabytków.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

1. Szczegółowa symulacja wpływu projektu na sektor finansów publicznych xlsx;
2. Szczegółowa analiza zwiększonych potrzeb kadrowych MKiDN;

załącznik do OSR do projektu ustawy o zmianie ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami oraz niektórych innych ustaw

Łączny limit wydatków (kwoty w mln zł zwaloryzowane wsk. CPI)

	Rok	Wzrost kwotowy wydatków budżetowych względem stanu sprzed nowelizacji	
1	2017	0,67	
2	2018	0,67	
3	2019	0,68	
4	2020	0,70	
5	2021	0,71	
6	2022	0,73	
7	2023	0,75	
8	2024	0,77	
9	2025	0,79	
10	2026	0,81	
	Razem dla 10 lat funkcjonowania ustawy	7,28	Wartość po zaokrągleniu do 2 miejsc po przecinku.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych (SFP)

W ujęciu pieniężnym (kwoty w mln zł; w cenach bieżących z roku 2016; zwaloryzowanych przy pomocy wskaźnika CPI, dla którego za rok bazowy przyjęto rok 2016)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]										
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	Łącznie (0-9)
Dochody ogółem	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
budżet państwa											0,00
JST											0,00
pozostałe jednostki											0,00
Wydatki ogółem	0,67	0,67	0,68	0,70	0,71	0,73	0,75	0,77	0,79	0,81	7,28
budżet państwa/ cz.:24	0,67	0,67	0,68	0,70	0,71	0,73	0,75	0,77	0,79	0,81	7,28
JST	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
pozostałe jednostki	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Saldo ogółem	-0,67	-0,67	-0,68	-0,70	-0,71	-0,73	-0,75	-0,77	-0,79	-0,81	-7,28
budżet państwa	0,67	0,67	0,68	0,70	0,71	0,73	0,75	0,77	0,79	0,81	7,28
JST	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
pozostałe jednostki	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Źródła finansowania	Budżet państwa cz.24										

Wydatki zw. ze zwiększeniem nadzoru Generalnego Konserwatora Zabytków nad wojewódzkimi konserwatorami zabytków	Część i dział budżetu	Razem (w tys. zł)	Liczba nowych stanowisk pracy	Wynagrodzenia dla nowo utworzonych stanowisk	Dodatkowe wynagrodzenie roczne	Pochodne od wynagrodzenia	Ogółem wydatki osobowe (wzrost funduszu płac) na rok 0 bez DWR	Roczne wydatki bieżące - utrzymanie stanowisk pracy (ryczałt)	wydatki bieżące - koszt jednorazowy wyposażenia stanowisk pracy - komputery, meble, telefony
6 stanowisk w służbie cywilnej w tym stanowisko naczelnika wydziału, główni specjaliści i specjaliści	24/750	559,92	6	468	39,78	91,92	559,92	60	32,4
Razem		559,92	6	468,00	39,78	91,92	559,92	60,00	32,40

	Rok	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	Razem od 0 do 9
	Wydatki w cenach stałych roku 2016 w mln zł przedindeksowaniem wskaźnikiem CPI	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	
MKIDN wydatki bieżące: wynagrodzenia+utrzymanie stanowisk pracy	24/750	0,66	0,66	0,66	0,66	0,66	0,66	0,66	0,66	0,66	0,66	6,60
MKIDN wydatki majątkowe	24/750	0,01	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,01
Razem	24/750	0,67	0,66	0,66	0,66	0,66	0,66	0,66	0,66	0,66	0,66	6,61

Rok	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	Razem od 0 do 9
Wydatki w cenach stałych roku 2016 w mln zł indeksowane wskaźnikiem CPI	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	
	0,67	0,67	0,68	0,70	0,71	0,73	0,75	0,77	0,79	0,81	7,28

	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026		
CPI - dynamika średnioroczna	104,3%	104,0%	100,9%	100,1%	99,8%	101,7%	101,3%	101,8%	102,2%	102,5%	102,5%	102,5%	102,5%	102,5%	102,5%	102,5%		
Rok prognozy							0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
Skumulowana wartość CPI / rok do roku							100,0%	101,3%	103,1%	105,4%	108,0%	110,7%	113,5%	116,3%	119,2%	122,2%	125,3%	
Oprac. na podstawie Wytycznych MF:	http://www.mf.gov.pl/documents/764034/1/002167/2015_10_wytyczne.pdf						Wartość wyjściowa											
							0,67	0,67	0,68	0,70	0,71	0,73	0,75	0,77	0,79	0,81		

załącznik do OSR do projektu ustawy o zmianie ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami oraz niektórych innych ustaw

Analiza potrzeb kadrowych Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego (Departamentu Ochrony Zabytków) w związku z wzmocnieniem nadzoru Generalnego Konserwatora Zabytków nad wojewódzkimi konserwatorami zabytków

CEL: WZMOCNIENIE NADZORU GENERALNEGO KONSERWATORA ZABYTEKÓW NAD WOJEWÓDZKIMI KONSERWATORAMI ZABYTEKÓW

DZIAŁANIE I: Zwiększenie częstotliwości kontroli prawidłowości działania wojewódzkich konserwatorów zabytków (kontrole merytoryczne)

STAN OBECNY

- Departament Ochrony Zabytków kontroluje jeden wojewódzki urząd ochrony zabytków rocznie;
- zespoły kontrolujące formowane są *ad hoc* spośród pracowników Wydziału Orzecznictwa Administracyjnego i Konserwatorskiego oraz Wydziału Spraw Konserwatorskich;
- wyłączenie pracowników skierowanych do kontroli z bieżących zadań;
- nikła możliwość doskonalenia standardów i metodyki kontroli;
- podstawowe źródło informacji o nieprawidłowościach to skargi obywateli.

STAN PRZYSZŁY

- kompleksowe kontrole wszystkich 16 wojewódzkich konserwatorów zabytków w cyklach dwuletnich;
- możliwość podejmowania kontroli doraźnych;
- wyodrębniona w strukturze Departamentu Ochrony Zabytków komórka organizacyjna powołana do kontroli wojewódzkich konserwatorów zabytków;
- kontrole dostarczą informacji o pełnym zakresie działalności WUOZ-ów w zakresie nadzorowanym przez Generalnego Konserwatora Zabytków

POTRZEBY KADROWE

Dane wyjściowe i założenia

- optymalny okres objęty kontrolą kompleksową to 2 lata;
- minimalny zespół kontrolny 2 pracowników – merytorycznych;
- 212 dni pracy w roku (250 dni roboczych minus 26 dni urlopu minus 12 dni przeciętnej absencji chorobowej wg danych ZUS);
- czas kontroli jednej jednostki (WUOZ) 40–50 dni roboczych (w tym przygotowanie kontroli 5–7 dni czynności kontrolne w jednostce 14–18 dni; opracowanie dokumentacji kontrolnej 21–25 dni).

Wnioski

Konieczność stworzenia 4 etatów i obsadzenia ich osobami posiadającymi kwalifikacje i kompetencje niezbędne w pracy kontrolera.

2 zespoły dwuosobowe będą zdolne skontrolować 8 WUOZ w ciągu roku – każdy z nich przeprowadzi 4 kontrole planowe oraz kontrole doraźne wg potrzeb

DZIAŁANIA II: Weryfikacja ostatecznych pozwoleń wojewódzkich konserwatorów zabytków wg kryterium merytorycznej poprawności

STAN OBECNY

- Generalny Konserwator Zabytków dokonuje kontroli decyzji wojewódzkich konserwatorów zabytków zarówno ostatecznych i nieostatecznych prawie wyłącznie z inicjatywy stron postępowania albo podmiotów na prawach strony,
- Generalny Konserwator Zabytków nie ma możliwości bez zgody uprawnionego wzruszania ostatecznych pozwoleń wcz wadliwych pod względem konserwatorskim, jeżeli wady nie dają podstaw do wznowienia postępowania albo stwierdzenia ich nieważności.

STAN PRZYSZŁY

- Generalny Konserwator Zabytków uzyska uprawnienie do wzruszania (zmieniania i uchylania) ostatecznych pozwoleń wcz dotkniętych wadą tego rodzaju, że ich wykonanie doprowadziłoby do zniszczenia zabytku.

POTRZEBY KADROWE

Dane wyjściowe i założenia

- wojewódzcy konserwatorzy zabytków udzielają ok. 25.000 pozwoleń rocznie;
- szacuje się, że ok. 0,5% ostatecznych pozwoleń kwalifikuje się do zmiany albo uchylenia z powodu wad merytorycznych;
- jeden referent w Departamencie Ochrony Zabytków załatwia od 110–125 spraw administracyjnych;
- wzrost liczby spraw administracyjnych o ok. 250 (po 125 spraw w dwóch instancjach).

Wnioski

Konieczność stworzenia 2 etatów i obsadzenia ich osobami posiadającymi doświadczenie w orzecznictwie administracyjnym.

RAPORT Z KONSULTACJI

projektu ustawy o zmianie ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami oraz niektórych innych ustaw

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) z chwilą skierowania projektu do uzgodnień, konsultacji publicznych oraz opiniowania, ww. projekt ustawy został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Jednocześnie zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006 i 1204) projekt ustawy został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

W trybie art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa żaden z podmiotów nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem rozporządzenia.

Projekt nie wymagał opinii, konsultacji albo uzgodnienia z organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

Informacja o zamieszczeniu konsultowanego projektu w BIP została indywidualnie skierowana do:

1. Stowarzyszenia Naukowego Archeologów Polskich,
2. Stowarzyszenia Konserwatorów Zabytków,
3. Towarzystwa Urbanistów Polskich,
4. Izby Architektów RP,
5. Stowarzyszenia Historyków Sztuki,
6. Towarzystwa Opieki nad Zabytkami,
7. Towarzystwa Ochrony Dziedzictwa Archeologicznego,
8. Komitetu Nauk Pra i Protohistorycznych PAN,
9. Ogólnopolskiej Rady Konserwatorów Dzieł Sztuki.

Konsultacje miały charakter powszechny i otwarty, wszystkie podmioty zainteresowane miały możliwość wyrażenia opinii o projekcie.

Większość podmiotów biorących udział w konsultacjach wyraziła pełną aprobatę dla projektowanych rozwiązań, podkreślając, że stanowią one realizację postulatów środowisk zaangażowanych w opiekę nad zabytkami.

Szczegółowe uwagi do projektu zgłosiły: Ogólnopolska Rada Konserwatorów Dzieł Sztuki, Stowarzyszenie Forum Rozwoju Olsztyna, Krajowa Rada Izby Architektów RP, Stowarzyszenie Samorządowych Konserwatorów Zabytków i Towarzystwo Opieki nad Zabytkami („TOnZ”). W uwagach podnoszono że:

– w przypadku obiektów i obszarów uznanych za pomniki historii należy pozostawić zasadę ogólną pozwalającą na przekazanie kompetencji samorządowi terytorialnemu,

- ustawa o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami jest coraz bardziej zagmatwana, niespójna, niezrozumiała dla obywatela,
- istnieje uzasadniona obawa, iż nastąpi paraliż decyzyjny w chwili przejęcia zwierzchnictwa ministra,
- w katalogu określonego wykształcenia w zmienianym art. 91 u.o.z. wymieniono np. w zakresie konserwatorstwa i muzealnictwa lub ochrony dóbr kultury co jest niejasne, bo konserwatorstwo i muzealnictwo jest specjalnością na kierunku ochrona dóbr kultury (także inne uwagi dot. wykształcenia kandydatów do objęcia funkcji wcz),
- wprowadzenie dodatkowego wymogu 3-letniego stażu pracy na stanowisku kierowniczym nie przyczyni się do większej profesjonalizacji terenowych organów ochrony zabytków,
- konieczne jest wprowadzenie zasady kadencyjności funkcji wcz,
- wprowadzenia tych samych wymagań jak dla wojewódzkiego konserwatora zabytków w stosunku do ich zastępców,
- wydłużenia kadencji Rady Ochrony Zabytków, i Wojewódzkich Rad Ochrony Zabytków z 4 do 5 lat i odnośnie art. 98 ust. 3 kadencyjności Głównej Komisji Konserwatorskiej (5 lat) jest niezasadne,
- konieczne jest uregulowanie zakresu opracowań badawczych zabytków architektury,
- 3-letni staż kierowniczy wymagany do zajmowania stanowiska samorządowego konserwatora zabytków jest nieuzasadniony.

Na obecnym etapie prac nad projektem odstąpiono od nowelizacji przepisu określającego wymagania do zajmowania stanowiska wojewódzkiego konserwatora zabytków. Zrezygnowano również z przepisu ograniczającego zakres porozumień administracyjnych dotyczących wykonywania kompetencji wojewódzkich konserwatorów zabytków. W tym zakresie uwagi interesariuszy społecznych stały się bezprzedmiotowe.

Pozostałe uwagi zostały rozpatrzone negatywnie. Postulowana kadencyjność urzędu, która z jednej strony stabilizuje obsadę osobową organu na określony czas z drugiej zapewnia jego rotacyjność nie odpowiada specyfice terenowych organów administracji specjalnej. Obsada tego rodzaju stanowisk oparta jest o zasadę powołania, która stwarza organowi nadrzędemu swobodę w doborze osób, którym powierza się stanowiska kierownicze. Odnośnie do uwagi dotyczącej długości kadencji Rady Ochrony Zabytków i Głównej Komisji Konserwatorskiej, należy stwierdzić, że długość kadencji poszczególnych organów opiniodawczo-doradczych naczelných organów administracji jest zróżnicowana i wynosi zazwyczaj od 3 do 5 lat (np. Państwowa Rada Ochrony Przyrody – 5 lat, Państwowa Rada Ochrony Środowiska – 5 lat, Rada Działalności Pożytku Publicznego – 3 lata, Rada do Spraw Muzeów – 3 lata).

Stosownie do treści § 38 ust. 1 Regulaminu pracy Rady Ministrów informacja o zamieszczeniu konsultowanego projektu w BIP wraz z prośbą o zaopiniowanie została indywidualnie skierowana do wojewódzkich konserwatorów zabytków oraz wojewodów. Uwagi do projektu przekazali:

- 1) Dolnośląski Wojewódzki Konserwator Zabytków,
- 2) Lubuski Wojewódzki Konserwator Zabytków,
- 3) Mazowiecki Wojewódzki Konserwator Zabytków,

- 4) Opolski Wojewódzki Konserwator Zabytków,
- 5) Podlaski Wojewódzki Konserwator Zabytków,
- 6) Wielkopolski Wojewódzki Konserwator Zabytków,
- 7) Zachodniopomorski Wojewódzki Konserwator Zabytków,
- 8) Wojewoda Lubelski,
- 9) Wojewoda Mazowiecki,
- 10) Wojewoda Opolski,
- 11) Wojewoda Podkarpacki,
- 12) Wojewoda Podlaski,
- 13) Wojewoda Świętokrzyski,
- 14) Wojewoda Warmińsko-Mazurski,
- 15) Wojewoda Zachodniopomorski,
- 16) Miejski Konserwator Zabytków w Poznaniu,
- 17) Stowarzyszenie Samorządowych Konserwatorów Zabytków,
- 18) Starosta Brzeski,
- 19) Starosta Kędzierzyńsko-Kozielski,
- 20) Starosta Kluczborski,
- 21) Prezydent Rudy Śląskiej.

Wojewodowie negatywnie zaopiniowali przewidziane w projekcie ustawy odejście od dotychczasowego zwierzchnictwa wojewody nad wojewódzkim konserwatorem zabytków. Proponowali ewentualną reorganizację służb, bez wyłączenia wojewódzkiego konserwatora zabytków z kręgu organów zespolonej administracji rządowej.

W stanowiskach organów konserwatorskich dominowały pozytywne oceny projektowanej regulacji wskazujące jedynie na poszczególne mankamenty zaproponowanych rozwiązań.

W opiniach organów konserwatorskich pojawiła się propozycja, aby z nowelizacji wyłączyć wszystkie zagadnienia, które nie dotyczą ustroju organów ochrony zabytków, a materię wykraczającą poza tak określony przedmiot projektu uregulować w odrębnej nowelizacji.

Wojewódzcy konserwatorzy zabytków przeważnie krytycznie oceniali wyłączenie z zakresu porozumień administracyjnych o powierzeniu wykonywania jednostkom samorządu terytorialnego zadań i kompetencji wojewódzkich konserwatorów zabytków spraw dotyczących: obiektów i obszarów wpisanych na Listę światowego dziedzictwa UNESCO, uznanych za pomniki historii oraz planowania i zagospodarowania przestrzennego. Krytycznie zostało ocenione również rozszerzenie kompetencji Wojewódzkich Rad Ochrony Zabytków dotyczące opracowywania rocznej oceny realizacji zadań z zakresu ochrony zabytków na terenie województwa. Wojewódzcy konserwatorzy zabytków negatywnie zaopiniowali część projektu dotyczącą nowelizacji przepisów regulujących wywóz zabytków za granicę

Ponadto wskazywano w odniesieniu do obowiązku umieszczenia na zabytku znaku informacyjnego, że zarówno termin 30 dni od daty wpisu zabytku do rejestru zabytków jak

i termin 24 miesięcy na oznaczenie dotychczasowo nieopisanych zabytków są terminami zbyt krótkimi, aby wprowadzić ustawowy obowiązek informowania starosty przez wojewódzkiego konserwatora zabytków o dokonaniu wpisu zabytku nieruchomego do rejestru zabytków. Jednocześnie bieg określonego w artykule terminu 30 dni powinien rozpocząć się wraz z powiadomieniem starosty przez wojewódzkiego konserwatora zabytków o wpisie obiektu do rejestru zabytków, a nie od dnia jego dokonania.

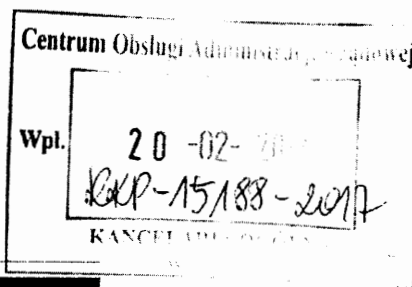
Postulowano uregulowanie zasad finansowania realizacji zadań powierzonych jednostkom samorządu terytorialnego na zasadzie porozumień administracyjnych. Proponowano zrezygnowanie z zapisu dotyczącego 3-letniego stażu pracy na stanowisku kierowniczym dla kandydatów na stanowisko gminnego i powiatowego konserwatora zabytków lub rozszerzenie powyższego kryterium o 3-letni staż pracy na samodzielnym stanowisku ds. ochrony zabytków.

Po rozpatrzeniu zgłoszonych uwag Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego zajął wobec nich następujące stanowisko. Uwagi ogólne wojewodów kwestionujące potrzebę wyłączenia wojewódzkich konserwatorów zabytków z systemu organów administracji zespolonej są niezgodne z założonym celem projektu i nie mogą zostać uwzględnione. W ocenie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego wyłączenie wojewódzkich konserwatorów zabytków spod zwierzchnictwa wojewodów jest koniecznym warunkiem poprawy funkcjonowania tych organów i uporządkowania dziedziny spraw, którą administrują.

Projekt co do zasady został zredukowany do spraw ściśle związanych z ustrojem organów ochrony zabytków. W projekcie pominięto nowelizację przepisu określającego wymagania do zajmowania stanowiska wojewódzkiego konserwatora zabytków, jak również miejskiego (gminnego) i powiatowego konserwatora zabytków. Zrezygnowano również z przepisu ograniczającego zakres porozumień administracyjnych dotyczących wykonywania kompetencji wojewódzkich konserwatorów zabytków. W związku z powyższym uwagi podmiotów zgłaszających opinie do części regulacji ograniczającej możliwość przekazywania do prowadzenia samorządom niektórych spraw z zakresu właściwości wojewódzkich konserwatorów zabytków stała się bezprzedmiotowa.

Projekt był przedmiotem rozpatrzenia przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego. W dniu 13 lipca 2016 r. Zespół Do Spraw Edukacji, Kultury i Sportu Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego rozpatrywał *projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami oraz ustawy o wojewodzie i administracji rządowej w województwie*. Przed posiedzeniem Zespołu uwagi do projektu zgłosiły: Związek Powiatów Polskich oraz Związek Województw RP. Uwagi dotyczyły przede wszystkim kwestii zmiany charakteru zadania starostów w zakresie umieszczania na zabytkach znaków informacyjnych, z fakultatywnego na obligatoryjny. Strona samorządowa krytycznie odniosła się do zaproponowanego w projekcie mechanizmu finansowania tego zadania (możliwość ubiegania się o dotację celową z budżetu państwa). Zdaniem strony samorządowej powiaty powinny obligatoryjnie otrzymywać dotację celową z budżetu państwa na realizację zadania.

Uwaga strony samorządowej została uwzględniona poprzez skreślenie z projektu przepisu nowelizującego art. 12 u.o.z. oraz powiązany z nim art. 93. W dniu 20 lipca 2016 r. Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego pozytywnie zaopiniowała dokument.

Warszawa, 17 lutego 2017 r.

KPRM

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.945.2016 / 11/MN

dot.: RM-10-23-17 z 16.02.2017 r.

Pani
Jolanta Rusiniak
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami oraz niektórych innych ustaw, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowna Pani Minister,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

Konrad Szymański

Do wiadomości:
Pan Piotr Gliński
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego